

Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U. R. S. S. consacrată celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

MOSCOVA 6 (Agerpres).

La 6 noiembrie ora 10 în Palatul sporturilor din Lujniki s-a deschis sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. consacrată celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. La sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. participă deputați în Sovietul Suprem, membri ai P.C.U.S., reprezentanți ai oamenilor muncii din Moscova, reprezentanți ai corpului diplomatic. Asistă de asemenea membrii delegațiilor din 61 de țări, sosește la festivitățile jubiliare. Peste 10.000 de oaspeți au fost prezenți la deschiderea solemnă a sesiunii Sovietului Suprem.

Sesiunea a fost deschisă de Pavel Lobanov, președintele Sovietului Uniunii. La masa prezidențială au luat loc de asemenea deputatul Vilis Latis, președintele Sovietului Naționalităților, deputații Aleksandr Lebedev, Nikolai Avaimovici, Nasuda Sultanova și Pavel Ticina, adjuncți ai președintelui Sovietului Uniunii și ai președintelui Sovietului Naționalităților.

În prezidiu și în loji se află conducătorii Partidului Comunist și ai guvernului sovietic: Nikolai Beliaev, Leonid Brejnev, Nikolai Bulganin, Ecaterina Furțeva, Nikita Hrușciov, Otto Kuusinen, Anastas Mikolain, Mihail Suslov, Nikolai Șvernîk, Kliment Vorosilov, Piotr Pospelov, Da-

mian Korotcenko, Mihail Pervuhin, membri ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., miniștri.

Împreună cu conducătorii P.C.U.S. și ai guvernului sovietic se află conducătorii delegațiilor străine — Mao Tze-dun, Enver Hodja, Todor Jivkov, Antonin Novotny, Kim Ir Sen, Walter Ulbricht, Edward Kardelj, Dazind Damba, Władysław Gomułka, Chivu Stoica, Janos Kadar, Ho Si Min, Maurice Thorez, Palmiro Togliatti, Johann Koplenig, Harry Politt, Max Reimann, Dolores Ibaruri, Adjo Ghosh și conducătorii altor delegații străine.

N. S. Hrușciov, deputat în Sovietul Suprem, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a prezentat raportul „40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie”.

În după amiaza zilei de 6 noiembrie au continuat lucrările sesiunii jubiliare a Sovietului Suprem.

Au rostit cuvântări de salut Mao Tze-dun, Władysław Gomułka, Antonin Novotny, Walter Ulbricht, Chivu Stoica, Todor Jivkov, Edward Kardelj, Ho Si Min, Kim Ir Sen și alți conducători ai delegațiilor sosite din străinătate.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat apoi în unanimitate un apel adresat popoarelor Uniunii Sovietice. De asemenea Sovietul Suprem a adoptat în unanimitate un apel adresat tuturor oamenilor muncii,

activiștilor pe țărîm politic și social, reprezentanților științei și culturii, parlamentelor și guvernelor tuturor țărilor lumii. Sovietul Suprem se adresează în mod solemn tuturor popoarelor cu chemarea de a întări neîncetat cauza păcii, de a întări prin toate măsurile prietenia și colaborarea între popoare.

Apelul cheamă popoarele să lupte cu perseverență pentru coexistența pașnică a statelor cu orînduirii sociale diferite și pentru colaborarea internațională, pentru reducerea generală a armamentelor și forțelor armate, interzicerea armei atomice și cu hidrogen, pentru un acord privind interzicerea imediată a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și Asia, pentru întărirea încrederii între popoare.

Sovietul Suprem se adresează tuturor oamenilor iubitori de pace cu chemarea de a desfășura acțiuni active pentru pace. „Cauza păcii este în mințile popoarelor” — se spune la sfîrșitul apelului Sovietului Suprem — popoare din toate țările, uniți-vă eforturile în lupta pentru pace în întreaga lume!”

Cu aceasta sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem închinată celei de-a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie, a luat sfîrșit.

Raportul prezentat de N. S. HRUȘCIOV la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 6 (Agerpres).

De ziua celei de-a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie, a spus N. S. Hrușciov, popoarele Uniunii Sovietice demonstrează în fața întregii omeniri victoriile istorice ale socializmului.

Clasa muncitoare din țara sovietică, a spus raportorul în continuare, s-a considerat întotdeauna ca unul din detașamentele mișcării muncitorești internaționale, și a sosit succesele sale drept o victorie a oamenilor muncii din toate țările, drept o contribuție a sa la marea cauză a eliberării omenirii din lanțurile imperialismului și colonialismului, la cauza construirii unei societăți noi, socialiste.

Privind la zilele istorice ale cuceririi din octombrie, trecind în revistă calea glorioasă a patriei socialiste — a spus N. S. Hrușciov, partidul nostru, întregul popor sovietic, întreaga omenire progresistă rostesc cu cea mai mare dragoste numele furiș al omului al cărui geniu nemuritor, al cărui voință neîfrînată și înfrîntă a dus la înfrîngerea și înfrîngerea milioane de oameni ai muncii în lupta pentru victoria comunismului — numele lui Vladimir Ilîci Lenin.

N. S. Hrușciov a spus că imperiaștii nu puteau să se împace cu victoria revoluției proletare din Rusia. În primul rînd, pentru că „ea a constituit un exemplu inspirator pentru proletariatul din toate țările capitaliste, pentru popoarele din colonii, a însemnat o lovitură nimicitoare dată întregului sistem mondial al imperialismului”.

Popoarele țării sovietice au apărut cuceririle lui Octombrie într-o luptă cinincă, împreună cu ele — a subliniat N. S. Hrușciov — au luptat împotriva dușmanilor revoluției unități internaționale alcătuite din oameni ai muncii chinezi, unguri, polonezi, iugoslavi, finlandezi, români, germani, cehoslovaci, care se aflau pe atunci în Rusia sovietică.

Analizînd drumul parcurs de U.R.S.S. în decurs de 40 de ani N. S. Hrușciov a declarat: „În condițiile încrederii capitaliste, în lupta neîntrepută împotriva uneltirilor imperialismului internațional, frîngînd împotriva înverșunată a dușmanilor de clasă, oamenii muncii din Uniunea Sovietică sub conducerea Partidului Comunist au construit socialismul într-o perioadă istorică scurtă. Ei au arătat lumii întregi marile forțe creatoare ale poporului, care s-a eliberat de cătușele capitalismului”.

După ce a arătat că poporul sovietic a purtat principala greutate a celui de-al doilea război mondial și a adus o contribuție hotărîtoare la cauza salvării omenirii de primejdia înrobirii fasciste, N. S. Hrușciov a amintit că „sînt unii care ar vrea să treacă sub tăcere sau să diminueze importanța acestei victorii. Dar nimeni — a subliniat N. S. Hrușciov — nu va reuși să steargă din memoria popoarelor, din istorie, marea faptă eroică a poporului sovietic”.

Umăr la umăr cu poporul sovietic și cu glorioasele sale forțe armate împotriva fascismului german au luptat cu vitejie popoarele Poloniei, Iugoslaviei, Cehoslovaciei, Albaniei,

iar ulterior și forțele armate ale României, Bulgariei și altor țări ale Europei. O uriașă contribuție la zdrobirea imperialismului japonez a adus eroicul popor chinez și glorioasa sa armată populară de eliberare. Un mare rol în lupta comună a popoarelor iubitoare de pace împotriva germaniei hitleriste și a militarismului japonez l-au avut popoarele Statelor Unite ale Americii, Angiei, Franței și celorlalte țări din coaliția antihitleristă.

În această zi memorabilă, a spus N. S. Hrușciov, poporul sovietic a zdrobit din toată inima cuvinte de recunoștință și salut clasei muncitoare, oamenilor muncii din toate țările, care au acordat întotdeauna un sprijin frățesc oamenilor muncii din U.R.S.S. în lupta pentru cauza socialismului, pentru cauza păcii.

N. S. Hrușciov a adresat cuvinte de salut delegațiilor tuturor țărilor socialiste, reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești frățești din 61 de țări, care participă la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. El a salutat de asemenea pe toți cei veniți pentru a participa la festivități. N. S. Hrușciov a subliniat că pe baza experienței de 40 de ani ai construcției socialiste din U.R.S.S. au fost dovedite în mod convingător urasele avantaje ale muncii libere față de muncă forțată.

În munca de construcție socialistă, fără precedent în ce privește complexitatea și dificultățile — a spus el — partidul comunist și guvernul sovietic s-au călăuzit după înțeleptul plan leninist de construire a socialismului, au înfruntat cu consecvență linia generală a partidului, de industrializare a țării, de colectivizare a agriculturii, de realizare a revoluției culturale. Aceasta a fost o cale grea, dar singura cale justă, a declarat N. S. Hrușciov.

Înfruntarea sarcinilor construirii socialismului a fost închinată de victorie datorită faptului că partidul comunist și puterea sovietică s-au sprijinit în întreaga lor activitate pe alianța de nezdruccinată dintre clasa muncitoare și țărănim, care, după

definiția lui Lenin, este forța cea mai minunată din lume.

Datorită aplicării consecvente a politicii aplicate leniniste, în U.R.S.S. s-a întărit prietenia popoarelor, pentru prima oară în istorie a fost rezolvată sarcina lichidării inegalității economice și culturale dintre popoare.

Analizînd realizările în domeniul economiei țării obținute în anii puterii sovietice, N. S. Hrușciov a arătat că în comparație cu anul 1913, producția globală a întregii industrii a U.R.S.S. a fost în anul 1957 de 33 de ori mai mare, producția mijloacelor de producție a fost de 74 de ori mai mare. Un avînt atît de puternic al industriei a fost obținut de fapt în 20—22 de ani.

N. S. Hrușciov a citat date care arată că de serios au înfrunat dezvoltarea economiei sovietice și avîntul burzistărilor populare aventurile militare ale imperialismului. Atacul Germaniei hitleriste a pricinuit economiei naționale a U.R.S.S. pagube care, împreună cu cheltuielile militare și cu pierderea temporară a veniturilor de pe urma industriei și agriculturii din regiunile ocupate, s-au cifrat la 2 trilioane 569 miliarde de ruble.

N. S. Hrușciov a subliniat că istoria nu a cunoscut încă o asemenea creștere vertiginoasă a producției industriale și, în special, a industriei grele ca aceea realizată în U.R.S.S. Pentru a spori volumul producției industriale de aproximativ 30 de ori Statelor Unite ale Americii, Germaniei și Angliei le-au trebuit între 80 și 150 de ani.

În ce privește volumul absolut al producției industriale, Uniunea Sovietică a lăsat de mult în urmă cele mai mari țări capitaliste din Europa — Anglia, Franța, Germania occidentală în ce privește productivitatea muncii, U.R.S.S. a depășit deja Anglia și Franța și ajunge din urmă S.U.A. În comparație cu anul 1913 productivitatea anuală a muncii în industria U.R.S.S. a crescut de aproximativ 9,5 ori, iar în S.U.A.

(Continuare în pag. 4-a)

Solemnitatea depunerii de coroane în amintirea eroilor căzuți pentru eliberarea orașului nostru

Nesfîrșite au fost coloanele delegațiilor de muncitori de la întreprinderile „Gheorghe Dimitrov”, „Gheorghe Doja”, IOIL, „Refacerea”, de la diferite școli și instituții care, cu frumoase coroane de flori s-au îndreptat în dimineața zilei de ieri, din fața Statului popular orășenesc, spre Monumentul Eroilor Sovietici din Aradul Nou.

La Monumentul Eroilor Sovietici din Aradul Nou au venit și cetățeni ai cartierului, pentru a cinsti memoria ostașilor sovietici care și-au jertfit viața pentru eliberarea orașului nostru de hoardele fasciste. Solemnitatea depunerii coroanelor a fost deschisă de tov. Cornel Săvîț, vicepreședinte al Statului popular orășenesc.

Apoi tov. Constantin Osnagă a subliniat în cuvîntarea sa recunoștința pe care o poartă poporul nos-

tru eroilor ostași sovietici, eliberatorii țării noastre.

După ce mulțimea a ținut, în semn de recunoștință față de eroii sovietici, un minut de reculegere, a avut loc depunerea coroanelor de flori.

Ieri, înainte de masă a avut loc la Monumentul Eroilor Sovietici din fața gării C.F.R. Podgoria, solemnitatea depunerii de coroane în amintirea ostașilor sovietici căzuți pentru eliberarea patriei noastre.

Cu această ocazie a vorbit tov. Dezideriu Kelemen, membru al Comitetului orășenesc de partid, care a subliniat eroismul armatei sovietice și române în lupta pentru zdrobirea dușmanului comun, hitlerismul.

A luat cuvîntul apoi tov. Traian Atanase care a vorbit despre tra-

Organ al comitetelor orășenesc și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orășenesc și raional

Arad, anul XIV Nr. 4119

4 pagini 20 bani

Joi, 7 noiembrie 1957.

Adunarea festivă de la București consacrată sărbătoririi celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Marți seara a avut loc în sala Teatrului de operă și balet al R. P. Romîne adunarea festivă organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. și Comitetul executiv al Sîntului popluf al Capitalei, consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie, cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Sala operă a căpătat un aspect sărbătoresc. Pe marea scenă drapată în roșu și strălucită de portretul lui Vladimir Ilîci Lenin, sînt înscrise datele festive 1917—1957, iar dedesubt chemarea: „Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!”.

Sînt prezenți numeroși invitați: membri ai C. C. al P.M.R., membri ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai forțelor noastre armate, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, participanți la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, fruntași în producție din întreprinderile și instituțiile Capitalei, fruntași în munca de pe ogoarele regiunii București.

Ora zece. În prezidiul adunării festive iau loc tovarășii: Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Constantin

Pirvulescu, membri ai Biroului Politic al C. C. al P.M.R., A. A. Episev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, general colonel Leonil Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C. C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate ale R. P. Romîne, A. F. Gorkin, conducătorul delegației de vechi membri ai P.C.U.S. care ne vizitează țara, János Farkas și Vladimir Gheorghiu, secretari ai C. C. al P.M.R., Al. Birlădeanu și Gherasim Popa, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele ARLUS, general maior I. P. Juravlev, atașatul militar al Uniunii Sovietice la București, Fl. Dănilache, membru al C. C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., Constantin Crăciun, Petre Drăgoescu, Th. Iordăchescu, Ion Pas, membri ai C. C. al P.M.R., I. A. Atakishev, E. I. Barisov, A. S. Kostenko, V. A. Kocervinski, A. V. Sapin, M. M. Nozdrin, I. N. Smirnov, V. M. Soldatkin, A. P. Sasmurin, membri ai delegației de vechi membri ai P.C.U.S.

Au asistat șefii unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Au fost întonate imnurile de stat ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C. C. al

P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, care a spus printre altele: Poporul nostru, împreună cu popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, cu oamenii muncii din întreaga lume, sărbătoresc cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cel mai de seamă eveniment din istoria omenirii. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie care a învins acum patru decenii, instaurînd puterea muncitorilor și țărănilor pe o șesime a globului pămîntesc, a schimbat radical mersul dezvoltării istoriei sociale, deschizînd întregii omeniri drumul spre lichidarea oricărei exploatare.

Despre cea de-a patruzecă aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a vorbit tovarășul Emil Bodnăraș, membru în Biroul Politic al C. C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de miniștri al R. P. Romîne, ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor.

Participanții la adunare au manifestat îndelung pentru marea Uniune Sovietică, patria socialismului birurilor, pentru gloriosul său Partid Comunist, pentru prietenia veșnică romîno-sovietică.

Participanții la adunarea festivă au adoptat un mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cuvîntarea tovarășului Emil Bodnăraș la adunarea festivă de la București

Cu 40 de ani în urmă — a spus vorbitorul — s-a produs cel mai mare eveniment din milenara istorie a umanității. Sub conducerea Partidului Bolșevic, în frunte cu Vladimir Ilîci Lenin, proletariatul Rusiei a înfruntat prima revoluție socialistă din lume. Pe o șesime a globului pămîntesc, orînduirea bazată pe înrobirea și asuprirea poporului de către o minoritate de exploatare și jefitori s-a prăbușit în fața asaltului revoluționar al maselor muncitoare. După milenii de robie și silnicie a început clădirea unei societăți noi în care exploatarea și asuprirea nu-și mai aveau loc.

Drumul parcurs de Uniunea Sovietică în cei 40 de ani care au trecut de la Revoluția din Octombrie constituie o ilustrare grațioasă a forței uriașe a socialismului, a superiorității lui asupra capitalismului. Într-una din ultimele sale cuvîntări, rostite în condiții în care U.R.S.S. mai avea de învins greutăți și lipsuri uriașe, Lenin afirma plin de convingere: „Vom reuși să ajungem din urmă celelalte state cu o rapiditate la care ele nici nu au visat”.

Profeticele cuvînte ale lui Lenin s-au adevărat. Înfrîntînd industrializarea socialistă a țării, Uniunea Sovietică a făcut un uriaș salt în dezvoltarea ei economică; volumul global al producției ei industriale a crescut de 33 de ori față de anul 1913, producția mijloacelor de pro-

ducție a sporit de 74 de ori, iar producția bunurilor de consum de 13 ori față de 1913.

S-a transformat radical agricultura înolapătoare a Rusiei țariste într-o agricultură socialistă, înzestrată cu o puternică mecanizare.

Uniunea Sovietică a întrecut țările capitaliste. Înaintate, inclusiv S.U.A., din punct de vedere al ritmului dezvoltării economice. Ea a depășit cu mult orice țară capitalistă avansată în domeniul ridicării nivelului cultural al populației și al dezvoltării asistenței sociale. Revoluția din Octombrie a adus poporului sovietic nu numai eliberarea de exploatare, ci și posibilitatea de a-și făuri un trai îmbelșugat. Mizeria maselor muncitoare, șomajul, crizele, însoțitoare inevitabile ale sistemului exploatareii capitaliste, au fost lichidate în Uniunea Sovietică pentru totdeauna. Uniunea Sovietică a întrecut cele mai avansate state capitaliste în ce privește numărul specialiștilor de care dispune economia națională. Însemnătatea acestor strălucite succese crește cu atît mai mult cu cît din cei 40 de ani de existență a statului sovietic, aproape jumătate au fost perioade de război, respectiv de eforturi pentru înlăturarea urmărilor războiului.

Superioritatea socialismului, progresele sale în cadrul întrecerii cu capitalismul s-au materializat în ultimul timp în cîteva din cele mai grandioase realizări ale genului omenesc. Azi devine tot mai evident că țara Revoluției din Octombrie pășește nu numai în fruntea progresului social ci și în fruntea științei mondiale. Prima centrală atomică din lume a fost creată în U.R.S.S. Inițiativa Uniunii Sovietice în domeniul aviației reactive este recunoscută de cei mai buni specialiști din lume. Hidrocentrale de la Kuibisev, cea mai mare din lume, racheta balistică intercontinentală reprezintă realizări de amploare și îndrăzneală caracteristice concepției constructorilor comunismului. Uniunea Sovietică a lansat primii sateliți artificiali ai pămîntului, cucerind admirația întregii omeniri prin această epocală realizare, demnă de epoca nouă deschisă de Revoluția din Octombrie.

Oamenii sovietici au trecut la înlăturarea marelui sarcini de construire a societății comuniste. Faptul arată că poporul sovietic are toate posibilitățile de a ajunge în scurtă vreme din urmă și a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste ce se privește producția industrială și agricolă pe cap de locuitor.

Revoluția din Octombrie a pus temelile unei noi forme a democrației, democrația socialistă al cărei conținut este dictatura proletariatului, puterea de stat a muncitorilor și țărănilor.

Dar, Revoluția din Octombrie n-a creat numai o formă nouă, superioară a orînduirii sociale și de stat, ea a făcut înaintea de toate un om nou, omul societății socialiste.

Omul sovietic dovedește azi în cadrul operii mărețe de construcție comunistă același eroism înflăcărat ca în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei cînd a nimerit puternica mașină de război fascistă. El își închină toate forțele, întreaga sa capacitate muncii pașnice și nimeni n-a făcut mai mult decît el pentru cauza păcii. Dar — ca întotdeauna, el este gata să-și apere cu toate mijloacele ce-și stău la îndemînă cuceririle dobîndite prin atîta jertfă și să-și îndeplinească obligatiile de solidaritate frățească cu popoarele prietene. De aceea oamenii muncii de pretutindeni, popoarele lumii privesc cu încredere și dragoste spre poporul sovietic, stegar al luptei pentru pace și progres social.

Revoluția din Octombrie — a spus în continuare tovarășul Emil Bodnăraș — a marcat începutul unei noi ere în istoria omenirii — era prăbușirii capitalismului și a triumfului orînduirii socialiste — e exercitînd o influență uriașă asupra destinelor popoarelor lumii, ridicînd pe o treaptă mai înaltă întreaga mișcare muncitorească revoluționară și mișcarea de eliberare națională a popoarelor asuprite. Revoluția din Octombrie a provocat o breșă adîncă în sistemul capitalist mondial. Răsturnînd în Rusia puterea exploatareii și instaurînd dictatura proletariatului Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis întregii omeniri calea spre socialism.

Sub influența Revoluției din Octombrie a crescut valul luptei revoluționare pe întregul glob pămîntesc. În numeroase țări din Europa au avut loc revoluții, s-a intensificat mișcarea de eliberare a popoarelor subjugate din Asia. În vîltoarea luptei au luat naștere partidele comuniste.

Încă de la sfîrșitul secolului al XIX-lea mișcarea revoluționară din Rusia a exercitat o puternică influență asupra mișcării noastre munc-

(Continuare în pag. a. 2-a)

Cuvîntarea tovarăşului EMIL BODNARAŞ la adunarea festivă de la Bucureşti

(Urmare din pag. 1-a)

loresc din România. Cercurile revoluționare ruse transportau prin România literatura ilegală pentru Rusia și aveau legături stricte cu luptătorii revoluționari de la noi. Larga mișcare de solidaritate cu revoluția rusă din 1905—1907, acțiunea de sprijinire a marinarilor de pe crucătorul revoluționar „Potemkin” refugiați în România — au cuprins, alături de clasa muncitoare, cercuri largi ale opiniei publice progresiste din țara noastră.

Muncitorii și țărani din țara noastră, crunt exploatați și asupriți de burghezie și moșierime, sârcăciți și obidiți de război, au primit cu imensă bucurie și încredere vestea că frații lor din Rusia au terminat pentru totdeauna cu dominația țarilor, capitaliștilor și moșierilor, și au pus capăt războiului imperialist.

În anii 1918—1919 crește valul luptelor revoluționare ale maselor muncitoare din țara noastră.

Înlăcărate de mărețele evenimente din Rusia, elementele revoluționare din vechiul partid socialist din România, organizând grupuri comuniste și opunându-se reformiștilor, adresează muncitorilor chemarea de a urma exemplul revoluției ruse care înfrunghia, năzuindu-se părții celei mai înaltă a proletariatului mondial.

Spulberind mitul atotputerniciei claselor exploatare, victoria Revoluției din Octombrie a făcut să crească încrederea clasei muncitoare în propriile ei forțe, în posibilitatea răsturnării capitalismului în România. Ea a ajutat partea cea mai avansată a mișcării muncitorești din țara noastră să înțeleagă că singurul steag sub care poate fi obținută victoria în lupta împotriva burgheziei și moșierimii este acela al leninismului, steagul Revoluției din Octombrie.

Înființarea Partidului Comunist din România a însemnat în mișcarea noastră muncitorească victoria leninismului asupra oportunistului. După crearea sa, Partidul Comunist din România și-a călătit continuu rîndurile, s-a eliberat de rămășițele oportuniste, s-a dezvoltat ca partid al leninismului, ca avangardă revoluționară a clasei muncitoare și a întregului nostru popor muncitor.

Înșurubirea și aplicarea catoare la condițiile țării noastre a experienței P.C.U.S. a dat posibilitatea partidului nostru să elaboreze strategia și tactica revoluționară corespunzătoare sarcinilor complexe ce-i călătau în față.

De-a lungul întregii sale existențe, partidul nostru s-a dovedit singura forță politică în stare să conducă lupta de apărare și promovare a intereselor vitale — sociale și naționale — ale poporului român și ale minorităților locuitoare din țara noastră. Teroarea dezlașărită de guvernul burghezo-moșieresc n-a putut abate partidul comunist de la organizarea și conducerea luptei maselor muncitoare pentru eliberarea lor de sub jugul exploatare. Mariile lupte ale cuceririlor și petroliștilor din Ianuarie—februarie 1933, desfășurate sub direcția conducere a P.C.R., au zădărnicit pentru un șir de ani planurile de înstaurare a dictaturii fasciste în țara noastră. În lupta sa partidul nostru a apărut cu neclintit devotament principiile internaționalismului socialist, solidaritatea proletară internațională.

Esența profund patriotică a politicii Partidului Comunist din România s-a vădit în lupta sa neobosită împotriva politicii partidelor burgheze de trădare a intereselor naționale, de înfăptuire a României puterilor imperialiste, de folosire a țării noastre drept cap de pod al războiului împotriva U.R.S.S. De-a lungul întregii sale existențe, partidul nostru s-a dovedit intransigent față de orice compromis și cedare în fața curentelor șovine și antisovietice întretinute de forțele reacționare. Comunistii arătau maselor că politica de ostilitate față de U.R.S.S., de împingere a poporului român într-un război antisovietic, nu poate duce România decât la catastrofa națională; că lămurirea maselor că numai pe baza unei politici de bună vecinătate, de colaborare și prietenie cu U.R.S.S. putea fi asigurată securitatea țării. P.C.R. arăta că interesele naționale ale României cer stabilirea unor relații de strînsă prietenie cu Uniunea Sovietică, încheierea unui tratat de asistență mutuală pentru apărarea comună împotriva pericolului de război.

În continuarea vorbirii a arătat că partidul nostru a dezvoltat în fața maselor conștiința antinațională al războiului împotriva Uniunii Sovietice și a chemat toate forțele patriotice să-și unească rîndurile pentru a smulge țara din războiul antisovietic. Partidul a fost organiza-

torul și conducătorul insurecției armate de la 23 August 1944, care, în condițiile favorabile create de marile victorii ale U.R.S.S. asupra hitlerismului, a răsturnat dictatura fascistă și a dus la trecerea României de partea coaliției antihitleriste în frunte cu U.R.S.S. Acordind o înaltă apreciere contribuției aduse de armata română, cot la cot cu armata sovietică, la luptele pentru înfrîngerea hitlerismului, I. V. Stalin arăta la 27 mai 1945 într-un mesaj personal adresat primului ministru al Angliei, W. Churchill, că în urmă cu peste opt luni România a rupt-o cu Germania hitleristă, a încheiat armistițiul cu statele aliate și a intrat în război de partea aliaților împotriva Germaniei, detașînd în acest scop forțele ei armate. Prin aceasta — spune I. V. Stalin — România a adus contribuția ei la cauza nămirii hitlerismului și a contribuit la terminarea victorioasă a războiului în Europa.

Eliberarea de sub jugul fascist a deschis poporului român calea înălțării ulterioare a regimului burghezo-moșieresc și a trecerii la construirea socialismului.

Sărbătorind 40 de ani de la victoria Revoluției din Octombrie, poporul nostru ține să-și manifeste și cu acest prilej recunoștința sa fierbentă față de ajutorul frățesc pe care poporul sovietic, armatele sale, i le-au acordat în lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist.

Victoria epocală a Uniunii Sovietice în cursul celui de-al doilea război mondial, zdrobirea fascismului german și japonez de către coaliția antihitleristă în frunte cu U.R.S.S., au însemnat desfășurarea cu succes a luptei de eliberare socială și națională a popoarelor Europei și Asiei.

Noi evenimente revoluționare au zguduit lumea. S-a lărgit breșa creată în sistemul capitalist mondial de Marea Revoluție din Octombrie. Uniunea Sovietică n-a mai rămas izolată în mijlocul lumii capitaliste. Marea popor chinez s-a eliberat de robia imperialistă și a pășit pe calea construirii socialismului. S-au eliberat de asemenea de exploatarea capitalistă Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, partea răsăriteană a Germaniei, partea de nord a Coreei, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, partea de nord a Vietnamului.

Accasta a dus la o radicală schimbare pe arena internațională a raportului de forțe dintre socialism și capitalism. Formarea sistemului mondial al socialismului a constituit o măreață victorie nu numai a popoarelor țării socialiste, ci și a mișcării muncitorești din întreaga lume o măreață cucerire a omenirii progresiste. Sistemul socialist mondial, lagărul țărilor socialiste influențează în mod hotărât asupra evoluției întregii societăți umane, constituie o forță de învins în lupta pentru progres social, democrație și pace.

Ideile Revoluției Socialiste din Octombrie, ideile marxism-leninismului, rodese din plin și pe pămîntul patriei noastre, a spus tovarășul Emil Bodnaraș. Republica Populară Română reprezintă înconjurarea luptei de veacuri a poporului nostru pentru libertate și independență națională, a luptei eroice pentru democrație și socialism a clasei noastre muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist.

În decursul celor 13 ani care au trecut de la eliberarea României, poporul nostru a realizat progrese care întrec cu mult tot ce s-a înfăptuit în decenii de stăpînire a claselor exploatare. Revoluția populară a descătușat energia creației a maselor, care muncesc cu neabătută stăruință pentru făurirea orînduirii noi, socialiste. Trecerea întregii puteri de stat și a principiilor mijloace de producție în mâinile poporului muncitor, constituie o forță de învins în lupta pentru progres social, democrație și pace.

A fost creată o puternică industrie socialistă, temelia dezvoltării naționale. Niciodată în trecut țara noastră n-a cunoscut un asemenea ritm al dezvoltării producției industriale ca acesta realizat în anii democrației populare.

Cooperativizarea agriculturii a înregistrat, deosebi după Congresul al II-lea al P.M.R., importante succese: sectorul socialist al agriculturii cuprinde astăzi peste 46 în sută din suprafața agricolă a țării.

Cu toate greutățile care mai trebuie învinse, au fost obținute realizări incontestabile în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Există toate condițiile în țara noastră ca, pe baza spiritului conti-

nue a producției industriale și agricole, a ridicării productivității muncii și reducerii prețului de cost, să fie realizate noi progrese în îmbunătățirea vieții poporului nostru.

Democrația populară a asigurat o înflorire fără precedent a culturii și artei poporului nostru.

Cucerirea puterii de către clasa muncitoare și construirea socialismului în țări atât de deosebite cum sînt țările socialiste din Europa și Asia n-a putut desigur să nu dea naștere unei mari diversități de forme și metode specifice, determinate de particularități naționale și tradiții istorice. În același timp însă, experiența Revoluției Socialiste în toate țările democrat-populare a dovedit că această diversitate de forme și metode specifice se bazează pe existența unor trăsături esențiale, comune tuturor țărilor, în care puterea aparține clasei muncitoare în frunte cu partidul său comunist.

Legile generale ale revoluției socialiste și-au găsit pentru prima oară verificarea în focul Revoluției din Octombrie. Experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în cei 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie are o însemnată istorică mondială, ea fiind experiența partidului care a organizat și condus prima revoluție socialistă victorioasă. Cu toată varietatea formelor specifice ale dezvoltării revoluției socialiste și construirii socialismului, experiența partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a dovedit deplină valabilitate a unor factori fundamentali ai experienței Partidului Comunist al Uniunii Sovietice: dictatura proletariului, rolul conducător al partidului comunist, alianța muncitorească-frățească, asigurarea egalității în drepturi a naționalităților, dezvoltarea planificată a economiei în scopul construirii socialismului și al ridicării nivelului de trai al maselor, dezvoltarea democrației socialiste și întărirea statului socialist — paviză a cuceririi poporului, — și în sfîrșit internaționalismul proletar.

Un rol deosebit în istoria mișcării muncitorești revoluționare mondiale îl are Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acest congres a elaborat în spiritul leninismului teze teoretice de importanță capitală în problemele păcii, revoluției socialiste, realizării unității de acțiune a clasei muncitoare și a rezolvat probleme însemnate apărute în cursul operei de construire a comunismului. Hotărârile Congresului al XX-lea au contribuit la întărirea comunității statelor socialiste, la intensificarea activității mișcării muncitorești internaționale, la un nou avînt al luptei pentru pace. Impulsul dat de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice gloriilor marxist-leniniste se reflectă în contribuția crescîndă a partidelor comuniste și muncitorești la îmbogățirea tezaurului comun al experienței mișcării muncitorești internaționale, la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare.

Călăuzindu-se după experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, confirmată de practica întregii mișcări comuniste internaționale, generalizînd propria sa experiență de luptă, Partidul Muncitoresc Român a soluționat conform condițiilor istorice concrete din țara noastră problemele pe care le-a ridicat lupta pentru cucerirea puterii și pe care le ridică opera de construire a socialismului. Partidul acordă cea mai mare atenție întăririi regimului democrat-popular, consolidării necontenit alianței muncitorească-frățească, frăția dintre poporul român și minoritățile naționale, factori de care depinde construirea victorioasă a socialismului.

Experiența P.C.U.S. ne învață că existența unui partid revoluționar al proletariatului, care să se situeze ferm pe pozițiile marxism-leninismului, constituie condiția esențială a victoriei revoluției socialiste. Experiența P.C.U.S. arată totodată că pentru a-și îndeplini rolul de forță conducătoare a revoluției proletare, a operei de construcție socialistă, partidul trebuie să lupte cu intransigență împotriva oportunistului și revizionismului, să zdrobească fără cruțare orice încercări de slăbire a unității rîndurilor sale, a disciplinei de partid. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a putut conduce poporul sovietic la dobîndirea marilor sale victorii tocmai pentru că a apărut și întărit necontenit unitatea și coeziunea partidului, izvorul forței sale de nebiruit.

În acest spirit partidul nostru educă pe membrii săi, asigurînd înălțarea continuă a rolului său conducător în construirea socialismului, creșterea capacității sale de organizare și mobilizare a maselor muncitoare.

În cadrul familiei frățești a țării

socialiste, — a spus mai departe vorbitorul — popoarele eliberate din lanțurile sistemului capitalist au statornicit între ele relații noi, superioare, relații opuse inegalității și exploatare existente în lumea capitalistă. Aceste relații dintre țările socialiste, caracterizate prin colaborare și într-ajutorare frățească și egalitate în drepturi sînt o reflecție a caracterului comun al orînduirii lor de stat, a comunității lor de interese, a unității ideologice lor, a țelurilor comune de construire a socialismului și comunismului — factori care stau la temelia unității și solidarității țărilor socialiste.

Prietenia și alianța cu țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică este elementul fundamental al politicii externe a R.P. Române.

Poporul român, care a cunoscut din proprie experiență efectele dezasturoase ale acordurilor economice înrobitoare încheiate altădată de România cu puterile imperialiste, este conștient de superioritatea și marile avantaje ale relațiilor economice dintre România și Uniunea Sovietică, bazate pe deplină egalitate în drepturi și avantaj reciproc. În timp ce marile puteri imperialiste s-au străduit să mențină România drept bază de materii prime și piață de desfacere a produselor lor, U.R.S.S., mare putere socialistă, ne ajută să făurim o puternică industrie socialistă, să creăm cadre calificate de specialiști și să dezvoltăm astfel într-un ritm rapid întreaga economie. Este limpede că relațiile de prietenie și colaborare multilaterale cu U.R.S.S. și celelalte țări socialiste au înlesnit poporului nostru vindicarea rănilor războiului, să înălțuiescă opera de refacere a economiei naționale și să treacă la construirea socialismului într-un timp scurt și cu incomparabil mai puține sacrificii decît popoarele sovietice.

Politica partidului și guvernului nostru de dezvoltare a relațiilor de colaborare frățească cu celelalte țări socialiste și în primul rînd cu U.R.S.S. se bucură de adeziunea și sprijinul larg al oamenilor muncii, a tuturor patrioților din țara noastră. Succesele în producție cu care oamenii muncii din țara noastră au cîștigat a 40-a aniversare a Marelui Octombrie, numeroase manifestări sărbătorești ce au loc în întreaga țară, largă și entuziastă participare a muncitorilor, țăranilor și intelectualelor la aceste manifestări, constituie o vie dovadă a faptului că prietenia romîno-sovietică este cauza cumpă a întregului popor.

Dezvoltarea continuă a relațiilor dintre țările socialiste, întărirea lagărului socialist și a unității tuturor țărilor socialiste, a dat acestora posibilitatea să respingă presiunile imperialiste, să apere cuceririle lor revoluționare și să pășească neabătut înainte pe calea construcției socialiste. Unhatea comunității statelor socialiste este o chează a independenței naționale și construirii victorioase a socialismului în fiecare din aceste țări. Iată de ce partidele comuniste și muncitorești consideră întărirea continuă a unității țărilor socialiste drept una din cele mai importante sarcini.

Revoluția din Octombrie, construirea socialismului în U.R.S.S. și celelalte țări care s-au eliberat din robia capitalistă, au arătat lumii întregi că socialismul și pacea sînt de nedespărțit. Din prima zi a existenței sale puterea sovietică a adresat tuturor popoarelor și guvernelor apelul pentru încheierea unei păci drepte și trănice. Principiile leniniste ale coexistenței pașnice a socialismului și capitalismului, ale întrecerii pașnice dintre cele două sisteme mondiale stă la baza politicii externe a statului sovietic.

Azi principiile coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite călăuzesc politica externă a țărilor socialiste, ca și a numeroase state nesocialiste ca India, Indonezia și altele, care, eliberîndu-se de sub dependența colonială și pornind pe calea unei dezvoltări independente a dezvoltării independente a dezvoltării unei climat de înțelegere și cooperare internațională.

Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste nu și-au pus niciodată speranța în război pentru a învinge în întrecerea cu capitalismul. „Nu pornim de la premiza că pentru victoria socialismului nu este nevoie de război — a declarat N. S. Hrușciov în interviul acordat corespondentului ziarului „New York Times”. Sîntem

convinși că în întrecerea pașnică cu capitalismul, victoria va reveni socialismului, iar capitalismul va dispărea inevitabil de pe arena istoriei, la fel cum s-a împlinit la timpul său cu feudalismul care a cedat locul capitalismului”.

Zădărnice își exprimă cercurile agresive imperialiste neliniștea față de simpatia și sprijinul acordat de pătură tot mai largă ale opiniei publice mondiale politicii consecvente de pace a U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste. Puternicul răsunet și aprobarea cu care au fost primite de oamenii iubitori de pace de pretutindeni propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încetarea cursei înarmărilor și la realizarea dezarmării generale, realizarea unui sistem general de securitate colectivă în Europa interzicerea fabricării armelor atomice și termonucleare, precum și a experimentării lor, se datorează faptului limpede și cu neputință de tăgăduit că politica de pace a U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste corespunde întru totul intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor lumii.

Exprimînd interesele vitale și năzuințele de pace ale întregului nostru popor, guvernul R. P. Române promovează cu consecvență politica de coexistență pașnică cu toate statele fără deosebire de orînduirea lor socială. Contribuția României la slăbirea încordării internaționale și la dezvoltarea relațiilor de colaborare multilaterală cu toate statele a fost recent subliniată de propunerea guvernului român adresată Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei în vederea realizării unei largi colaborări colective în regiunea balcanică. Ne exprimăm convingerea că, în ciuda unor dificultăți care pot fi pe deplin înlăturate, există largi posibilități de înfăptuire a unei conviețuirii pașnice a popoarelor din Balcani, ceea ce corespunde nu numai intereselor popoarelor din această regiune, ci totodată intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Alături de celelalte popoare europene, poporul român consideră drept una din principalele sale îndatoriri lupta împotriva relinverii militarismului german care a adus atîtea suferințe omenirii.

Oamenii muncii din țara noastră își ridică glasul în apărarea dreptului legitim de autodeterminare al poporului algerian, pentru încetarea războiului sîngeros din Algeria.

Poporul român este un partizan ferm al înfăptuirii dezarmării generale, al interzicerii necondiționate a experimentării și folosirii armelor de exterminare în masă.

Dezvoltînd necontenit legături multilaterale de colaborare cu țările din Orientul apropiat, România este vital interesată în menținerea păcii în această parte a lumii. Oamenii muncii din țara noastră, alături de forțele luptătoare pentru pace de pretutindeni, își exprimă caldă simpatie și solidaritate față de popoarele Orientului arab care au sfîrșit lanțurile robiei coloniale și își apără cu curaj libertatea. Guvernul român a făcut cunoscut că țara noastră, alături de celelalte state iubitoare de pace, sprijină lupta poporului și guvernului sirian în vederea zădărnirii încercărilor de înclăcare a suveranității și independenței Siriei, pentru preîntîmpinarea unui conflict care ar aduce grave prejudicii intereselor vitale ale tuturor popoarelor aflate în această regiune și cauzei păcii generale.

La patruzeci de ani de la victoria Revoluției din Octombrie asistăm la o imensă creștere a forțelor ant imperialiste și antirăzboinice. Niciodată măreața forță a ideilor Revoluției din Octombrie n-a fost atât de evidentă ca în zilele noastre. Legile dezvoltării sociale, cerințele dezvoltării omenirii impun necesitatea înlocuirii capitalismului cu orînduirea nouă, socialistă. Nu încape îndoielă că întreaga omenire va păși pe calea Marelui Octombrie, spre victoria socialismului.

Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăiască gloriosul popor sovietic, constructor al comunismului, deschizător al unei ere noi în istoria omenirii!

Trăiască înecercatul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul său Central și guvernul sovietic!

Trăiască puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste!

Trăiască unitatea frățească a tuturor țărilor socialiste!

Trăiască învîlătura atotbiruitoare a marxism-leninismului!

tele maselor populare. Sistemul mondial socialist înglobează un teritoriu de treizeci și cinci milioane kmp. (26 la sută din suprafața globului) cu o populație de 970 milioane de oameni (35 la sută din populația lumii) și dînd circa 30 la sută din producția industrială mondială. Țările socialiste ocupă aproape două treimi din teritoriul Europei și Asiei. Fiecare din aceste cifre reprezintă o pierdere corespunzătoare pentru lumea capitalistă.

Zădărnice încercă propaganda imperialistă să slăbească forța de atracție a ideilor socialismului, călăuzind și împingînd cu noul mișcare comunistă, intensificînd campania de oclăviri împotriva țărilor socialiste. Cele mai abile mistificări nu pot ascunde adevărul: continuă a contradițiilor sistemului capitalist, creșterea luptei revendicative a maselor muncitoare a căror exploatare în țările capitaliste se intensifică în urma cursei înarmărilor.

Sîntem martorii uriașului avînt al luptei de eliberare a popoarelor coloniale. Peste un miliard trei sute milioane de oameni, reprezentînd jumătate din populația globului, au sfîrșit cătușele robiei colonialismului. Țările socialiste și în primul rînd Uniunea Sovietică acordă un sprijin larg fostelor state coloniale și dependente spre a birui greutățile în calea dezvoltării economice independente. Întreaga omenire urmărește cu simpatie mișcarea eliberatoare a popoarelor asuprite. Nicl un fel de complott imperialist nu vor putea împiedica prăbușirea definitivă a odiosului sistem colonial al imperialismului.

Sub steagul ideilor Revoluției din Octombrie, a ideilor marxism-leninismului își string rîndurile zeci și zeci de milioane de oameni ai muncii din lumea capitalistă. Lupta plină de sacrificii a comunistilor pentru apărarea intereselor fundamentale ale oamenilor muncii, dirigența și clarviziunea politică cu care călăuzesc lupta popoarelor pentru eliberarea socială, a dus la o puternică creștere a autorității și influenței partidelor comuniste.

Un avînt fără precedent l-a luat mișcarea sindicală mondială. Recentul Congres mondial al sindicatelor, organizat de Federația sindicală mondială, a constituit un eveniment de mare însemnatate în lupta pentru realizarea unității de acțiune a oamenilor muncii și a sindicatelor, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale clasei muncitoare, pentru pace.

Mișcarea comunistă și muncitorească internațională se afirmă tot mai puternic ca o uriașă forță pusă în slujba progresului social. Unitatea și coeziunea mișcării comuniste mondiale se dezvoltă necontenit pe baza principiilor internaționalismului proletar. Mișcarea comunistă internațională consideră drept o înaltă îndatorire întărirea continuă a solidarității între țările socialiste și partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste și coloniale. Întreaga evoluție a istoriei contemporane ilustrează triumful ideilor marxism-leninismului. Spulberînd diversunile ideologice ale imperialismului, luptînd cu fermitate împotriva tuturor variațiilor revizionismului, oportunistului și dogmatismului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și celelalte partide comuniste și muncitorești ridică tot mai sus steagul marxism-leninismului, mărețul steag al eliberării omului de exploatare și asuprire.

În decursul celor patruzeci de ani care au trecut de la victoria Revoluției din Octombrie, istoria a verificat pe deplin frînca și superioritatea orînduirii socialiste. Niciodată măreața forță a ideilor Revoluției din Octombrie n-a fost atât de evidentă ca în zilele noastre. Legile dezvoltării sociale, cerințele dezvoltării omenirii impun necesitatea înlocuirii capitalismului cu orînduirea nouă, socialistă. Nu încape îndoielă că întreaga omenire va păși pe calea Marelui Octombrie, spre victoria socialismului.

Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăiască gloriosul popor sovietic, constructor al comunismului, deschizător al unei ere noi în istoria omenirii!

Trăiască înecercatul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul său Central și guvernul sovietic!

Trăiască puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste!

Trăiască unitatea frățească a tuturor țărilor socialiste!

Trăiască învîlătura atotbiruitoare a marxism-leninismului!

Un studiu științific

În cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, cercetătorii de istorie din Arad au elaborat un voluminos studiu științific. Studiul este intitulat: „Contribuția cu privire la înfrângerea mișcării muncitorești din partea Academiei sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie”. La elaborarea studiului a lucrat un colectiv compus din tov. Eugen Glicik, Geza Kovacs și Magdalena Kovacs. Lucrarea a fost prezentată la sesiunea festivă a Bazei de Cercetări Științifice a Academiei R.P.R. din Timișoara din 3 noiembrie 1957.

Distinși cu insigna de frunză

Intrecerea socialistă pornită în cinstea zilei de 7 Noiembrie a dat rezultate bune și la cooperativa „Artex”. În luna octombrie au fost obținute peste 1016 bucăți de diferite confecții. Frunzele pe cooperativă sînt secțiile a V-a, a IV-a și a II-a. Nouă cooperatori au fost distinși cu insigna de „Frunză în cooperativă la muncitorească”, — printre care Elena Rișă, Horvat Balint și Gheorghe Adamcsok —, 16 cooperatori au fost distinși cu diploma de onoare, iar peste 130 au fost declarați frunziși în producție.

Contribuția lucrătorilor din comerț

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, la organizația comercială locală „Alimentară” planul de desfacere a fost depășit cu 3,13 la sută, cheltuielile de circulație au fost reduse cu 184.000 lei și s-a realizat un beneficiu peste plan, în valoare de 377.000 lei.

Îmbunătățirea procesului tehnologic la Uzina de apă

În ziua de 4 noiembrie 1957, echipa de muncitori condusă de maestrul Iosif Boaru și-a îndeplinit angajamentul luat în cinstea zilei de 7 Noiembrie, terminând lucrările de manoperă a grupelor de pompe de la Uzina de apă. După vechiul sistem, defectarea unui singur motor de la o pompă

însemna oprirea întregii activități a uzinei. Noua îmbunătățire a dusă a făcut posibilă descentralizarea liniei de forță cu care acționează pompele, fapt care dă posibilitatea ca uzina să funcționeze la nevoie și cu mai puține pompe. Muncitorii atelierului mecanic, printre care s-au evidențiat mecanici

Experiența sovietelor — ajutor de preț în munca noastră

Ca organe locale ale puterii de stat, sfaturile populare și-au dovedit prin fapte superioritatea lor față de vechile organe administrative din vremea regimului burghez-moșieresc. Prin grija sfaturilor populare, orașele și satele noastre își schimbă neconștient înfățișarea. Concomitent cu activitatea gospodărească, sfaturile populare se ocupă intens și de rezolvarea celorlalte sarcini pe care opera de construire a socialismului le pune în fața poporului nostru: valorificarea bogățiilor locale, dezvoltarea agriculturii și transformarea ei socialistă, organizarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, a ocrotirii sănătății publice etc.

Fără îndoială că la începutul activității sfaturilor populare, am întâmpinat mari greutăți în rezolvarea sarcinilor ce le aveam în față. În această privință însă de un mare ajutor ne-a fost experiența bogată a sovietelor locale din Uniunea Sovietică. Întotdeauna, cînd viața ne punea în față o problemă complicată, noi căutam să vedem cum au rezolvat sovietele locale asemenea sarcini. Materiale documentare în această privință avem din belșug.

Învățămintele trase din studiarea acestor materiale au călăuzit munca noastră spre înfrângerea necăzilor a activității organizatorice și culturale-educative.

Pentru a arăta ce mare însemnătate au avut pentru noi studiarea și aplicarea metodelor de muncă ale sovietelor, voi da câteva exemple din multe altele care pot fi relate.

Studiind articolul „Ajutorii noștri voluntari”, scris de N. Nazanova, deputată în sovietul orașenesc din Sfalnabad, președinta comisiei permanente de comerț, Comitetul executiv al Statului popular al orașului Arad a sprijinit munca organizatorică a tov. Rozalia Takacs, președini-

ta comisiei permanente de aprovizionare și comerț. Pentru a se putea organiza controlul asupra rețelei comerciale a orașului, în scopul unei mai bune deserviri a consumatorilor, s-au reorganizat și activizat echipele controlului obșteșc. În prezent, activitatea controlului obșteșc se face tot mai mult simțită.

În ceea ce privește activitatea noastră în domeniul construcțiilor de locuințe, a lucrărilor de înfrumusețare a orașului, de mare ajutor ne-a fost experiența sovietului din orașul Sverdlovsk. Acest lucru a fost posibil în urma vizitării orașului nostru chiar de către președintele sovietului din orașul Sverdlovsk. Urmind experiența acestui soviet, comitetul executiv al statului popular din orașul nostru a dat un sprijin mai susținut dezvoltării șantierului de prefabricate de pe lângă întreprinderea de industrie locală. Comisia permanentă de arhitectură și construcții a fost îndrumată în întocmirea planului său de muncă.

În orașul nostru, numai în cursul acestui an s-au pavat zece de străzi, s-a extins rețeaua de apă potabilă, s-a modernizat și extins iluminatul electric, s-au creat locuri plăcute de odihnă și recreanță, s-au construit și amenajat unități ale comerțului de stat, baze sportive și multe altele.

Comitetul executiv a mai învățat din experiența sovietelor, în domeniul organizării cooperatelor, cu prilejul vizitării orașului nostru de către o delegație din Republica Socialistă Sovietică Moldovenească.

Din cele câteva exemple arătate mai sus, se poate constata că este de prețioasă aplicarea experienței sovietice în munca sfaturilor populare. Ea ne-a ajutat și ne ajută să rezolvăm nenumărate probleme care ne sînt încredințate.

GHEORGHE DUMA,

prim-vicepreședinte al Statului popular al orașului Arad

—O—

Produse de uz casnic peste plan

Lucrătorii cooperatizei „Cooperativă” s-au angajat să dea în cinstea zilei de 7 Noiembrie însemnate produse de uz casnic peste plan. „El s-au ținut de cuvînt. Pînă la 7 Noiembrie ei au dat peste plan 200 bucăți mașini de gătit, 3.400 kg tucerie comercială, 4.600 kg împletituri de sîrmă, 2.500 bucăți stocuri de lapte, 4.000 bucăți bidoane pentru miere, 100 bucăți cîntare zecimale.

O victorie de mare răsunet

Lansarea celui de-al doilea satelit artificial interplanetar în Uniunea Sovietică a stîrnit ecouri în toate țările lumii.

Cel de-al doilea satelit interplanetar deschide perspective nebănuite în direcția zborurilor cosmice. Visul care părea de nerealizat, devine faptă.

În răstimp de o lună, constelația lumii a fost schimbată. Au apărut două corpuri cerești noi, urmîndu-și drumul lor vertiginos în spațiul alături de celelalte planete.

Și ambele poartă cetățenia sovietică. Universul a fost învins. Pace eternă a albastrelor misterioase a fost tulburată.

Lansarea celui de-al doilea satelit artificial al pămîntului este o victorie de mare răsunet a omului și științei sovietice.

MIRCEA MICU,

membru al cercului literar „Al. Sahia”

Ce cum văzuți în Uniunea Sovietică

În primăvara anului 1950 eram elev în anul IV la Școala pedagogică de băieți din Cluj. Ca toți colegii mei de atunci eram preocupat cu pregătirea examenului de absolvire pe care-l așteptam cu multă nerăbdare.

Într-o zi de mai, o zi senină cu soare strălucitor de primăvară — așa a rămas înțipărită în amintirea mea acea zi — am fost înștiințat de către comitetul U.T.M. din școală că sînt propus pentru a-mi continua studiile în Uniunea Sovietică. Mare bucurie mi-a adus această veste. De acum, dorința de a cunoaște țara marelui Lenin, realizările uriașe obținute de oamenii sovietici, de a vedea Moscova — orașul culturii — a pus stăpînire pe mine.

Pe nesimțite a venit toamna și cu ea ziua plecării. Nu găsesc cuvinte prin care să-mi exprim complexul sentimentelor trăite în acele clipe, în momentul cînd urcam treptele vagonului, sau în momentul în care acceleratul părăsea Gara de nord.

Trecuseră abia cinci ani de la terminarea războiului, timp relativ scurt, de aceea mă așteptam să înținesc în drum spre Moscova urmele războiului. Lucrurile au stat însă altfel. Prin hărnicia lor, oamenii sovietici au vindecat repede rănilor războiului. Pe ruinele satelor arse pînă în temelie au apărut altele noi. Orașele au fost reconstruite complet. Kievul, Brînskul nu arătau nicio urmă a războiului. Virfurile rețezate ale copacilor din pădurile Brînskulului își mai aminteau doar de luptele duse aici de neînfricții partizani împotriva ocupanților fasciști.

Trenul se legăna ușor. Kilometru după kilometru, Moscova era tot mai aproape. Nu peste mult timp, în zare au apărut schelele și giganticele macarale instalate pe șantierul marelui monument al

științei — Universitatea Lomonosov — de pe colinele Lenin, construcția căreia a fost terminată în 1954.

După mai bine de o jumătate de oră trenul și-a înscutit viteza, apoi ne-am oprit. Eram în gara Klev din Moscova, una din cele șapte gări care leagă capitala cu toate colțurile țării.

Mă aflam la Moscova. Visul se transformase deci în realitate. Prin fața ochilor se perindau multe lucruri minunate. Uneori nu-mi venea să cred ochilor, că tot ceea ce vedeam e realitate. Trăiam între fantezie și realitate.

Am vizitat orașul, monumentele sale istorice. Totul m-a impresionat. M-a atras în mod deosebit Muzeul Revoluției, muzeu care îți aduce în față frământările măreților zile ale lui Octombrie și ale luptei duse de bravi ostași ai Armatei Roșii contra intervențiștilor.

După vreo două săptămîni am plecat în orașul Ivanovo, situat la nord-est de Moscova, nu departe de Volga. Aici fusesem repartizat ca student al Institutului de textile.

În acest oraș, în cadrul Institutului și a diferitelor unități industriale unde am făcut practică, am venit în contact cu viața și obiceiurile oamenilor sovietici. De la bun început am fost atras de modestia și sinceritatea acestor oameni. Din prima zi am fost înconjurat de dragoste, prietenie sinceră și ajutor neprețuit din partea colegilor.

Ivanovo e un oraș minunat. El este construit în anii puterii sovietice. Pînă în anul 1936 aici erau două sate: Ivanovo și Vosnesensk, despărțite unul de altul de râul Uvod. Cele două sate au un important trecut istoric. În 1905, aici a avut loc renumita grevă a textileștilor, care a ținut din mai și pînă în august și la care au participat peste 70 de mii de muncitori.

Textileștii din Ivanovo Vosnesensk au luat parte activă la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și în războiul civil. În anul textileștilor din Ivanovo a activat elementul revoluționar, colaborator al lui Lenin — Frunze. Gărzile lui Ceapaev erau formate în majoritatea din textileștii din Ivanovo, din rîndurile cărora s-a ridicat scriitorul și comisarul lui Ceapaev — Farnmanov. Pe străzile orașului și-n focul luptelor de cîmp, mulți textilești și-au dat viața pentru cauza revoluției.

A fost inaugurat cinematograful din Aradul Nou

Ieri după amiază a avut loc, în fața unui public numeros, deschiderea festivă a cinematografului „Progressul” din Aradul Nou. Sala, frumos amenajată, are o capacitate de 300 locuri și este dotată cu aparate și instalații din cele mai perfecționate.

Deschiderea noului cinematograful în acest cartier mărginaș al orașului împlineste o dorință arzătoare a locuitorilor din Aradul Nou.

Această importantă realizare a fost închinată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Două scrisori

Cu șaisprezece ani în urmă s-a împlinit faptul acesta mărunț și obișnuit într-o familie de muncitori. Dar în caracterul simțitor al lui Iosif, băiețel de 11 ani pe atunci, alina săpată a fost atât de adîncă încît azi, cu toate bucuriile și năzbîțiile copilăriei, n-au fost în stare s-o ștergă.

„Începuse să ningă. Vreo săptămîină n-ai el, nici frîzorul mai mic nu s-au putut duce la școală. Tata și mama se sculau de cu noapte și tot pe-nopoi se întorceau de la fabrică, dar banii abia ajungeau pentru cîteva lemne, chirie și ceva mîncare. Nici la întîi, nici la cincisprezece pentru bocanci n-au rămas. Asta, pînă într-o zi, cînd mama s-a întors de la lucru la o oră cu totul neobișnuită. I-a chemat lîngă ea pe amîndoi, le-a desenat conturul piciorurilor pe o hîrtie și a plecat. A apărut peste vreun ceas cu o cutie în care erau două perechi de ghete noi.

În bucuria lor copii n-au putut băga de seamă că entuziasmul din ochii mamei, care-i urmărea din porțile cum încercau lunecusul zăpezii în drum spre școală, s-a oprit cu o undă de durere, ce a schimbat în paloare obraji ei cu o clipă înainte înbușorări. Abia seara, cînd toți erau în jurul mesei, Iosif a observat cum tatăl a aruncat o privire tristă spre mama, care împărțea fiecea ruia supraabundă. În ochii copilului au apărut lacrimi. Și de pe mîna mamei și de pe cea a tatălui lipseau inelele de cunupie. A luat-o de gît pe mama, dar aceasta l-a dojenit ușor rîzînd: „La te uita ce băiețel prostuș am eu; pînă tu nu știi că mîe nu-mi plac zorzoanele? M-ai văzut tu vreodată cu inele, cercei sau fleacuri din

astea?... Las”, cînd îl fi tu mare, n-o mai fi nevoie să-ți vinzi inelul ca să cumperi un șal cald mamei sau tatălui tău...”

Și tatăl că despre acest lucru, pe care părinții îl credeau demult uitat, Iosif le scrie azi din facultate. Muncitorul Iosif Dehel a primit scrisoarea fiului său azi, la uzină. E scurtă și veselă scrisoarea, așa cum scrie Iosif de obicei, dar de astă dată tatăl citește alina duioasă și dragoste între rînduri.

„Imi imaginez serile de aca să, tată drag, vî văd parcă pe a-mîndoi singuri în casă, cînd veselii, cînd triști, dar nu o tristețe ca acum cincisprezece ani, cînd mama zăcea într-o închisoare, iar tu în alta... Sînt mîndru că acum, în ajun de sîrbătoare, pot spune tovarășilor mei de facultate că și tatăl și mama mea au plătit cu mari sacrificii tinerețea mea de azi, că și voi ați luptat pentru victoria luptei clasei muncitoare în țara la noi”.

Spre sfîrșitul scrisorii, Iosif împarte cuvinte prietenești tovarășilor lor din atelier cu care a lucrat a aproape doi ani în uzină. Tatăl a leargă să le ducă tuturor veștile. E fericit. Bătuțul serie tovarășilor că în viața lui este mult mai ușoară ca atunci datorită celor doi ani de muncă de strungor. Li asigură pe toți că se străduiește să devină un inginer destoinic, așa cum îl așteaptă ei să se întoarcă. Căci studentul Iosif Dehel, din anul I al Politehnicii din Timișoara, pe lîngă că are asigurată întreținerea în cămin și masă la cantina facultății, primește lunar 750 lei din partea uzinelor

„Gheorghe Dimitrov”, care-l înțreține în facultate.

Simbătă seara. În casă colectivului Contras miroase a pline caldă.

— Maică, a scris Pascuș! Brigadierul Gheorghe Contras se a-propte de buică să-l citească rîndurile anume scrise de frate-său, pentru ea.

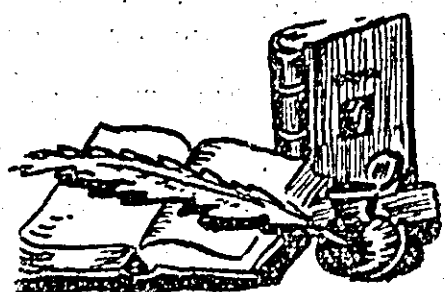
— Cum, nu vîne de sîrbători acasă? — și ochii bătrînei se umbresc dintr-odată. I-am făcut un coc cu brînză așa cum îi place lui. Despre Pascuș, bătrîna s-a deprimat să spună că-l primul domn din familia lor. La început nici n-a vrut să audă despre pleoarea bătuțului la oră. „Ce profesor vrei să-l faci? Nu-l destul de bine în gospodărie la noi? N-avem noi tot ce ne trebuie? De ce i omului mai bine, de aceea-i mai buclac, îi dojenea bătrîna. Să fi avut eu podul și casa plină, așa cum le aveți voi, le-ași și știut prețul. Vorbitu-i au destul fiu-său, colectivistul Contras și noră-sa Maria: „Uite, pe Gheorghe l-am lăsat acasă și de bună seamă harnic cum îl, va fi fericit în gospodărie. Dar țara are lipsă și de oameni învoiași”. La ei a venit Pascu Cociuban, directorul școlii din comună, și le-a spus că băiat deștept și harnic ca Pascuș nu-i altu-n Mîndrului; peste doi ani a venit un alt profesor, Bogdan, din Vladimirescu, unde Pascuș își continuă școala, ba și de la Arad, de la liceu, a venit dirigințele și l-a rugat să-l dea pe Pascu la învățătură că tare îi e dragă cartea. Dacă a văzut bătrîna că toți îi laudă într-alta ne-

potul, s-a lăsat convinsă. Ba mai apoi a prins și ea a povestii vecinilor că Pascuș al lor a trecut printre cei dinți la examen, dintrere sutele de feciori de la oră; că una-două trec anii și te pomești că mai apucă să-l vadă și ea profesor.

Pascu Contras, fiul acestel harnice familii de colectivști, vrea să devină profesor de fizică și matematică. Și ce-l împiedică oare? Părinții au stare bună; pentru cele șapte sute zile-muncă ale familiei, au avut și în acest an un venit de peste treizeci mii lei, dar Pascuș nu prea are nevoie de cheltuielile părinților. E bursier și statul îl întreține în facultate complet gratuit. Ca el mai sînt în facultate sute de tineri, fii de muncitori și țărani.

Puneți realitatea de azi lîngă tristul adevăr al zilelor de ieri. Bundoară, lîngă rezultatul unei anchete publicate de ziarul din țara noastră în anul 1937 în care se anunța starea socială a părinților studenților: comercianți, medici și proști 56,20 la sută; industriași și moșieri 23,11 la sută, țărani cu avere 20,20 la sută, meseriași 0,49 la sută, muncitori industriali și a gricoli 0,00 la sută și vești vedea ce zori luminoși s-au deschis în viața familiilor de oameni ai muncii din patria noastră!

MARIA ALEXANDRESCU

SPORT

Cu ocazia celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

COMITETUL DE ORGANIZARE A U.C.F.S. ARAD FELICITĂ pentru activitatea și rezultatele obținute pe toți sportivii, antrenorii, arbitrii, profesorii de educație fizică, instructorii voluntari, precum și celelalte cadre obștești din orașul nostru și le dorește noi succese în muncă.

Se reia campionatul categoriei A la fotbal

Azi se reia seria campionatului categoriei A la fotbal. După o întrerupere de câteva săptămîni, formațiile noastre de primă categorie se prezintă din nou la start. E drept că numai pentru o etapă deoarece după acest joc campionatul se va întrerupe din nou pînă la 24 noiembrie, în vederea meciului de la Belgrad.

Etapa de azi programează următoarele partide: Dinamo București—Energia Petroșani, C.C.A.—Energia Steagul roșu, Energia Ploiești—Progresul Oradea; Flamura roșie Arad—Energia Tg. Mureș; Știința Timișoara—Progresul București și Dinamo Cluj—Locomotiva București.

Textileștii arădeni vor înfrîna azi, cu începere de la orele 14.45, pe stădionul „30 Decembrie”, formația fotbalistilor din Tirgu-Mureș.

În acest joc Flamura roșie va alina probabil formația: Coman — Szűcs, Dusan, Farmati — Kapas, Serfőz — Szekely, Merco, Băcuș II, Petschowski, M. Marcel. Rezultatele obținute în ultimele înfrîngeri amicale ne îndeamnă să credem că antrenorul D. Mladin și întreg colectivul de jucători au folosit această vacanță în scopul înlăturării lipsurilor semnalate în etapele precedente. Să sperăm că în partida de azi jucătorii arădeni vor reuși ca, prestînd un fotbal de calitate, să cucerească cele două puncte puse în joc și odată cu aceasta și aplauzele spectatorilor.

Nu ne îndoi că și spectatorii, la rîndul lor, vor contribui la obținerea victoriei încurajîndu-și echipa, mai cu seamă în momentele critice, renunțînd la apostrofarea jucătorilor și a arbitrilor care nu duc decît la scăderea spectacolului fotbalistic.

Raportul prezentat de N. S. HRUȘCIOV la sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1-a)

de numai 2,3 ori. N. S. Hrușciov a subliniat totodată că în Uniunea Sovietică productivitatea muncii crește pe baza introducerii largi a realizărilor științei și tehnicii, mecanizării și îmbunătățirii condițiilor de muncă. Victoria orânduirii colhoznice — a spus N. S. Hrușciov — a transformat U.R.S.S. în țara celei mai mari agriculturi din lume.

În U.R.S.S. există aproximativ 80.000 colhozuri. Cele 5.800 de sovhozuri dispun de aproximativ 55 milioane hectare de arături, sau 25 la sută din întreaga suprafață arabilă a țării. Pe ogoare lucrează 1.630.000 tractoare (calculate în tractoare convenționale de cîte 15 CP), 420.000 combine cerealiere, aproape 650.000 autocamioane, milioane de alte mașini agricole. În comparație cu anul 1913, anul de recoltă cea mai bogată înainte de revoluție, producția de cereale marfă a crescut de aproape trei ori; de bumbac brut, floarea-soarelui și legume — de 6 ori, de sfeclă de zahăr și cartofi — de aproape 3 ori.

Agricultura accelerează în mod hotărât ritmul dezvoltării sale. În 1957 întreaga suprafață însămînțată a U.R.S.S. a fost de 193,2 milioane ha, sau cu 75 milioane ha mai mult decât în 1913. N. S. Hrușciov a atras atenția asupra faptului că din creșterea suprafeței însămînțate obținute în toți anii puterii sovietice aproximativ jumătate revine ultimilor patru ani.

Un rol excepțional pentru economia țării l-a avut valorificarea pământurilor înțelepte. După ce a subliniat că în prezent s-a schimbat și situația în sectorul creșterii animalelor, N. S. Hrușciov a arătat că în timp ce în octombrie 1953 efectivul de vite cornute mari depășea doar cu 4,6 milioane de capete pe cel din Rusia pre-revoluționară, în următorii trei ani el a sporit cu 7,4 milioane capete, iar în octombrie 1956 a depășit nivelul dinaintea de revoluție cu 12 milioane de capete. În comparație cu anul 1913 a crescut producția marfă de carne de două ori, iar de lapte — de trei ori. Rezultatele anului curent în dezvoltarea creșterii animalelor întăresc și mai mult convingerea că sarcina a-probată de întregul popor sovietic ca în anul următor să ajungă din urmă Statele Unite ale Americii în ceea ce privește producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor va fi rezolvată.

Succesele poporului sovietic — a spus în continuare N. S. Hrușciov — au spulberat legende de dușmanilor noștri că revoluția bolșevică aduce cu ea distrugerea, dacă nu chiar pieirea civilizației. Experiența de 40 de ani a statului nostru a arătat în mod convingător că poporul care a luat puterea în mîinile sale este stăpînul cel mai vrednic, creator neobșit al unor noi și noi valori materiale și spirituale.

Deschizînd un orizont nelimitat dezvoltării forțelor de producție, socialismul a înfăptuit avîntul permanent al bunăstării poporului. N. S. Hrușciov a citat date despre creșterea veniului național care este indicele cel mai generalizator în această privință. Calculat pe cap de locuitor el a crescut în U.R.S.S. de 13 ori față de anul 1913. În aceeași perioadă veniul național pe cap de locuitor în S.U.A. a crescut de mai puțin de două ori, în Anglia și Franța — numai cu ceva mai mult de 1,6 ori.

Victoria socialismului în U.R.S.S. a pus capăt pentru totdeauna foametei. Numărul muncitorilor și funcționarilor ocupați în economia națională a U.R.S.S. a crescut de la 12.900.000 în 1913 la 52.600.000 în 1957. Revoluția socialistă nu numai că a proclamat, ci a și asigurat în fapt drepturile tuturor cetățenilor țării noastre la muncă, învățură, odihnă.

Statul sovietic cheltuește anual sume uriașe pentru plățile în cadrul asigurărilor sociale, pentru ajutoare, pensii, burse pentru studenți și elevi, pentru învățămîntul și asistența medicală gratuită etc. Numai în cursul acestui an suma totală a alocațiilor pentru aceste scopuri va depăși 192 miliarde de ruble, ceea ce este egal cu aproximativ o treime din totalul cheltuielilor bugetului de stat al U.R.S.S.

O mareă cucerire a socialismului — a spus raportorul — este înfăptuirea în U.R.S.S. a revoluției culturale, care a făcut ca Uniunea Sovietică să ocupe unul din primele locuri în lume în ce privește dezvoltarea științei și tehnicii, analiticismul a fost lichidat. În prezent la toate formele de învățămînt sînt încetări în U.R.S.S., peste 50 milioane de oameni. Numai în instituțiile de învățămînt superior și în școlile medii tehnice învăță în prezent peste 4 milioane de oameni. În economia națională lucrează în prezent peste 6 milioane de specialiști cu studii superioare și medii speciale

— aproape de 33 de ori mai mult decât în Rusia dinaintea revoluției.

N. S. Hrușciov a relevat munca rodnică a oamenilor de știință sovietici care îmbogățesc omenirea cu descoperiri și invenții de o uriașă importanță mondială. U.R.S.S. ocupă locul cel mai de frunte în domeniul folosirii în scopuri pașnice a puternicei forțe a energiei atomice, a efectuat recent cu succes experiențe cu racheta balistică intercontinentală.

„O încredințare a realizărilor științifice și tehnice — a spus raportorul — a constituit-o crearea și lansarea cu succes la 4 octombrie 1957 a primului satelit artificial al pămîntului. Nu a trecut nici o lună și în cosmos a fost lansat al doilea satelit artificial sovietic înzestrat cu un aparat științific mai perfecționat și mai variat și avînd pe bord un animal de experiență. Primului nostru satelit nu-i mai este urît să se plimbe prin cosmos. Doi soli ai Uniunii Sovietice — două stele ale păcii își execută zborul în jurul pămîntului. „După apariția micii „luni sovietice”, — a declarat N. S. Hrușciov — unii oameni de stat din S.U.A. au declarat că ei nici nu s-au gîndit să se la la întrecerea cu Uniunea Sovietică în ce privește crearea satelitului artificial. Asta o spun ei acum, cînd sateliții noștri zboară în jurul globului pămîntesc! După cît se vede, numele de „avangardă” oglindă încreșterea americanilor că sateliții lor va fi primul din lume. Viața a arătat însă că în frunte, în avangardă, s-au situat sateliții sovietici. Sateliții noștri se rotesc în jurul pămîntului și așteaptă ca alături de ei să apară sateliții americani și alții și să formeze o comunitate de sateliți. O asemenea comunitate, o asemenea întrecere vor fi incomparabil mai bune decât producerea în cursa înarmărilor, în producerea de arme distructoare de moarte!”

N. S. Hrușciov a subliniat că o importantă etapă istorică în dezvoltarea țării sovietice pe calea spre comunism, în viața partidului și poporului sovietic a fost Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Toată țara roastră tot poporul sovietic a aprobat cu căldură hotărîrile Congresului al XX-lea, planurile construcției comuniste elaborate de Congres și lucrează cu un mare avînt creator la traducerea lor în viață.

Vorbitorul a subliniat că critica și munca depusă de partid pentru lichidarea cultului personalității lui I. V. Stalin au contribuit la îmbunătățirea întregii activități a partidului comunist, la înfăptuirea consecventă a principiilor marxist-leniniste de conducere colectivă și a normelor vieții de partid, la respectarea riguroasă a legalității revoluționare, la dezvoltarea continuă a democrației de partid și sovietice, la avîntul muncii ideologice, la creșterea inițiativei creatoare și activității maselor largi de oameni ai muncii.

Partidul a criticat din proprie inițiativă la Congresul al XX-lea greșelile lui Stalin. Le-a criticat în primul rînd pentru a le lichida, în al doilea rînd pentru ca asemenea greșeli să nu se poată repeta nicicînd și nicicînd, în al treilea rînd pentru a nu admite o altitudine dogmatică, bucheră, față de marxism-leninism și pentru a asigura o altitudine creatoare față de teoria socialismului științific, respectînd riguros totodată puritatea acestei teorii.

Noi — a spus N. S. Hrușciov — nu putem fi însă de acord cu cei care încearcă să folosească critica cultului personalității pentru atacuri împotriva orînduirii comuniste, Criticînd aspectele nejuste ale activității lui Stalin, partidul a luptat și va lupta împotriva tuturor celor care îl vor calomnia pe Stalin, care, sub masca criticii cultului personalității, prezintă în mod nejust, denaturat, întreaga perioadă istorică a activității partidului nostru cînd în fruntea Comitetului Central se afla I. V. Stalin. Ca marxist-leninist devotat și revoluționar dirz, Stalin va ocupa locul cel mai cinstit în istorie. Partidul nostru și poporul sovietic îl vor ține minte pe Stalin și îl vor aprecia după merit.

Unii „critici” încearcă în fel și chip să ponegrească această perioadă de luptă a partidului, să ponegrească drumul larg pe care Uniunea Sovietică l-a deschis în lupta ei pentru socialism. „Criticii” de acest fel sînt fie calomnatori înrăiți, fie oameni care alunecă pe pozițiile putrede ale revizionismului, încercînd să ascundă prin tipete despre „stalinism” devierea lor de la principiile marxism-leninismului. Nu este înfrîmător faptul că propaganda imperialistă a adoptat în arsenalul ei lozincă provocatoare a luptei împotriva „stalinismului” și „stalinistilor”.

Partidul a luptat și va lupta cu hotărîre și în viitor împotriva tuturor devierilor de la marxism-leninism, împotriva tuturor încercărilor de a i se denatura esența, împotriva tuturor acelor care ar vrea să slăbească voința noastră în lupta pentru socialism și comunism, să încalce coeziunea noastră, să submineze unitatea noastră.

Sprîjinul acordat în unanimitate de către întregul popor sovietic politicii partidului comunist a fost demonstrat în mod convingător prin aprobarea generală și deplină de care s-a bucurat în rîndurile poporului hotărîrea plenarei din Iunie a C.C. al P.C.U.S. cu privire la grupul antipartinic Malenkov, Kaganovici, Molotov și Șepilov, grup care a acționat împotriva liniei trasate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și a încercat să submineze unitatea leninistă a partidului nostru.

Ocupîndu-se de perspectivele și sarcinile construcției comuniste în U.R.S.S. N. S. Hrușciov a spus că țara sovietică se află în prezent într-o nouă etapă a dezvoltării ei istorice. În U.R.S.S. sînt create condițiile favorabile, toate premisele materiale și morale pentru trecerea la o treaptă superioară în construirea comunismului.

Arătînd că programul construcției economice și culturale trasat de Congresul al XX-lea al partidului se traduce în viață cu succes, N. S. Hrușciov a amintit de recenta hotărîre cu privire la elaborarea planului de perspectivă de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965. Îndeplinirea acestui plan — a subliniat raportorul — ne va apropia, în mod indiscutabil, de rezolvarea sarcinii economice fundamentale — de a ajunge din urmă și a întrece într-un termen istoric și mai scurt cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția pe cap de locuitor.

Datele preliminare privitoare la unii indici ai planului de perspectivă arată ce uriaș pas înainte poate să facă în prezent țara sovietică în dezvoltarea economiei sale naționale.

Raportorul a citat unele date despre nivelul actual al producției în Uniunea Sovietică în comparație cu date similare privind Statele Unite ale Americii.

În anul 1957 extracția de minereu de fier în U.R.S.S. se va cifra la aproximativ 84 milioane tone de cărbune — la 462 milioane tone (sau calculat în lignit 395 milioane tone) de petrol — la 98 milioane tone, producția de fontă — la peste 37 milioane tone, de oțel — 51 milioane tone, producția de energie electrică — la 210 miliarde kilowați ore, producția de ciment — aproximativ 29 milioane tone de zahăr tos — peste 4,5 milioane tone, de țesături de lînă — peste 280 milioane metri, de încălțăminte de piele — aproximativ 350 milioane perechi.

În S.U.A. în anul 1956 s-a extras minereu de fier — 98 milioane tone, cărbune — 479 milioane tone, petrol — 354 milioane tone, producția de fontă — 69 milioane tone, oțel — 104,5 milioane tone, energie electrică — 684 miliarde kilowați ore, ciment — 54 milioane tone, zahăr 2,1 milioane tone, țesături de lînă 299 milioane metri, încălțăminte de piele — 586 milioane perechi.

În ce privește nivelul de producție la unele dintre aceste importante tipuri de produse, Uniunea Sovietică rămîne încă cu mult în urmă față de S.U.A. Însă, acum nivelul de producție din S.U.A. nu mai constituie pentru U.R.S.S. un obiectiv inabordabil, așa cum pulea să pară unora cu 25—30 de ani în urmă. În prezent, în ce privește unele tipuri de produse, ea de pildă grul, materialul lemnos și producția de zahăr, în Uniunea Sovietică a fost depășit nivelul producției obținute în S.U.A. S-a redus substanțial decalajul în ce privește nivelul extracției de minereu de fier și de cărbune, nivelul producției de fontă și oțel, de anumite mașini și aparate, de țesături de bumbac și de lînă.

În legătură cu prevederile inițiale, care vor necesita precizări, se are în vedere că aproximativ peste 15 ani producția anuală industrială din U.R.S.S. va atinge următorul nivel: extracția minereului de fier: 250—300 milioane tone; producția de fontă: 75—85 milioane tone; oțel: 100—120 milioane tone; extracția de cărbune: 650—750 milioane tone; petrol: 350—400 milioane tone; extracția și producția de gaze: 270—320 miliarde metri cubi; producția de energie electrică: 800—900 miliarde kilowați ore; producția de ciment: 90—110 milioane tone; zahăr 9—10 milioane tone; țesături de lînă: 550—650 milioane metri; încălțăminte de piele: 600—700 milioane perechi.

În momentul de față — a spus N. S. Hrușciov — în industria grea, în construcția de mașini, în dezvoltarea științei și tehnicii a fost atins un nivel care ne permite, fără a dauna intereselor întăririi apărării țării, fără a dauna dezvoltării continue a industriei grele și construcției de mașini, să dezvoltăm în ritm mult mai rapid industria ușoară, în special să producem mai multă încălțăminte și țesături pentru populație pentru ca, în următorii cinci-șapte ani să se asigure din belșug necesarul populației în ce privește aceste mărfuri.

U.R.S.S. dispune de condiții tot atât de favorabile și pentru dezvoltarea multilaterală a agriculturii socialiste cu multe ramuri.

N. S. Hrușciov a subliniat că este necesar să se sporească în anii următori producția de cereale pînă la 11 miliarde puduri pe an, producția de carne pînă la 20—21 milioane tone, de lapte — pînă la 70 milioane tone.

Apoi va trebui să producem cereale și produse animale pe o soară și mai largă pentru a satisface din belșug nevoile crescînde ale țării și nevoile comerțului exterior. Colhozurile și sovhozurile trebuie să sporească în viitorii ani producția de bumbac, sfeclă de zahăr și de alte culturi tehnice, precum și producția de fructe, citrice.

N. S. Hrușciov s-a ocupat apoi de planurile construcției de locuințe în U.R.S.S.

Fondul locativ urban al țării a sporit în comparație cu 1913 de 3,7 ori. În anii puterii sovietice au fost construite și reînnoite case de locuit la orașe cu o suprafață totală de peste 500 milioane metri pătrați.

Programul de dezvoltare a construcției de locuințe în U.R.S.S., elaborat de partid și guvern, trasază sarcina de a asigura o creștere considerabilă a fondului de locuințe, pentru ca în următorii 10—12 ani să se pună capăt în țară lipsei de locuințe. Nu încapă în U.R.S.S. va fi rezolvată cu succes în viitorii ani.

În elapsa actuală de dezvoltare a U.R.S.S., — a spus raportorul — cînd datorită muncii pline de abnegație a poporului sovietic s-a obținut un înalt nivel de dezvoltare a economiei naționale, au fost create condițiile necesare pentru ridicarea în ritm mai rapid a bunăstării oamenilor muncii și sîntem convinși că această sarcină va fi rezolvată cu același succes cu care au fost rezolvate toate sarcinile trasate de partid și statul sovietic.

N. S. Hrușciov a subliniat că pe măsură ce societatea sovietică va continua să înainteze pe calea spre comunism vor continua să se perfecționeze și să se schimbe și funcțiile statului sovietic socialist.

În prezent funcțiile principale ale statului socialist al oamenilor muncii sînt funcțiile organizării producției sociale și conducerii economiei, culturii, exercitării, în interesul oamenilor muncii, a controlului asupra proporțiilor muncii și producțiilor consumului; funcțiile educării multilaterale a oamenilor muncii, inclusiv educarea în spiritul unei noi discipline în muncă, în spiritul altitudinii comuniste față de muncă; în domeniul politicii externe, aplicarea consecventă a linei leniniste de coexistență pașnică a țărilor cu sisteme sociale politice diferite, întărirea păcii; întărirea prieteniei de nezdrușcinate, a colaborării și într-ajutorării frățești a țărilor care fac parte din sistemul socialist mondial.

Firește — a declarat N. S. Hrușciov — nu putem uita o funcție de cea mai mare importanță a statului socialist — apărarea țării de primejdia unui atac din afară.

Vigilența politică față de uneltirile dușmanilor socialismului, față de încercările lor de a dezlanțui un nou război, întărirea prin toate mijloacele a capacității de apărare a țării și a forțelor ei armate, gata în orice moment să dea o ripostă unui atac al agresorilor imperialiști, constituie și vor constitui obiectul unei preocupări deosebite din partea statului sovietic socialist.

Izvorul principal al forței și puterii armatei și flotei sovietice, așa cum a subliniat în hotărîrile sale recenta plenară a Comitetului Central al P.C.U.S. constă în aceea că organizatorul, conducătorul și educatorul lor este partidul comunist.

Vorbînd despre importanța internațională a Revoluției din Octombrie și despre creșterea forțelor socialismului mondial, N. S. Hrușciov a spus că perioada de 40 de ani care a trecut este marea de înaintare a triumfală a forțelor democrației și socialismului, de eliberarea a numeroase țări și popoare din cîtușul colonialismului și imperialismului.

Ultimii 40 de ani au fost o perioadă de creștere furtunoasă în lung și în lat a mișcării comuniste și muncitorești mondiale. În cursul

luptei revoluționare au apărut, au crescut și s-au călit puternice partide marxist-leniniste; ele unesc în prezent în rîndurile lor peste 33 milioane de comuști.

Ca urmare a revoluțiilor democrat-populare, au apărut și se dezvoltă acum cu succes statele socialiste din Europa și Asia. Cel mai important eveniment istoric după Marea Revoluție din Octombrie a fost victoria revoluției în China și constituirea Republicii Populare Chineze. Pe calea construcției socialiste pășesc popoarele Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Republicii Populare Democratice Coreene, Republicii Democratice Germane, Iugoslaviei, Republicii Populare Mongole, Poloniei, României, Ungariei, Republicii Democratice Vietnam. Oamenii muncii din aceste țări au înălțat și înalță edificiul socialist bazuîndu-se pe experiența Revoluției din Octombrie.

Apariția sistemului socialist mondial reprezintă cea mai mareă cucerire a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, triumful marxism-leninismului.

Lăgarul socialismului mondial reprezintă astăzi o forță uriașă care crește neîncetat. Din producția industrială mondială totală aproximativ o treime revine țărilor socialiste.

Succesele uriașe ale țărilor socialiste umplu de bucurie inimile oamenilor sovietici, ale tuturor prietenilor socialismului. De la constituirea Republicii Populare Chineze volumul producției industriale a acestor țări a crescut de aproape șase ori. Nu este departe timpul cînd, creîndu-și o puternică industrie modernă, China populară va deveni o mare putere industrială. Mari succese în dezvoltarea industriei au fost obținute în Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria, Ungaria, Republica Democrată Germană, România, Iugoslavia, Albania.

Considerabile sînt succesele obținute de țările socialiste în transformarea agriculturii pe bazele socialismului. Pășind pe calea indicată de Lenin, Uniunea Sovietică și-a transformat agricultura pe baze socialiste. Acum aceeași sarcină o rezolvă cu succes Republica Populară Chineză, care a terminat deja cooperativizarea agriculturii. Sectorul socialist în agricultura Bulgariei ocupă 87 la sută din pămîntul lucrat, în Cehoslovacia — 60 la sută din suprafața de pămînt, în România — peste 42 la sută din totalul suprafețelor agricole. Transformări socialiste în agricultură se înfăptuiesc și în celelalte țări de democrație populară.

Ritmul înalt de dezvoltare economică este particularitatea caracteristică a țărilor socialiste. În 1956 aceste țări au sporit de peste patru ori producția industrială în comparație cu nivelul producției existente pe teritoriile lor în anul 1937. Astăzi, cînd sistemul socialist mondial dispune de o bază industrială înalt dezvoltată, țările socialiste au posibilitatea să dezvolte și mai departe în mod rapid economia lor, să ridice neîncetat nivelul de trai al oamenilor muncii.

N. S. Hrușciov a arătat că la baza unității țărilor marii comunități socialiste stau unitatea ideologică marxist-leninistă, internaționalismul proletar, unitatea marșurilor, egalitatea în drepturi și ajutorul reciproc, apărarea independenței naționale și a cuceririlor revoluționare în fiecare țară și în întregul sistem socialist mondial, apărarea păcii și securității popoarelor.

Întregul mers al dezvoltării pune în prezent pe primul plan în fața partidelor revoluționare ale claselor muncitoare lupta pentru întărirea unității și dezvoltarea formelor de colaborare pe baza marxism-leninismului.

N. S. Hrușciov a demască diversitatea ideologică sub steagul așa zisului „comunism național”, întreprinsă de imperialiști în lupta împotriva lagărului socialist.

În condițiile actuale au apărut diferite forme ale statului socialist. Totodată trebuie subliniat că fără un partid marxist-leninist nu este posibilă existența unui stat socialist. Teoria socialismului științific ține seama, și nu poate să nu țină seama, de particularitățile istorice ale fiecărei țări, care într-o măsură sau alta determină formele și metodele construirii socialismului. Dacă te tezuie pe pozițiile marxist-leniniste trebuie să pui pe primul plan nu unele particularități sau altele pe care le are fiecare țară, ci elementul principal, comun, care stă la baza luptei pentru socialism. În fapătura consecventă a principiilor marxist-leniniste ale construirii socialismului rămîne esențială. Încercările de a submina dinăuntru mișcarea socialistă, de a descompune și opune unele altora partidele și țările socialiste reprezintă una din formele cele mai rafinate ale luptei

imperialismului și agenturii sale împotriva sistemului socialist mondial. Aceasta este una din primele diile principale și noi trebuie să ducem lupta cea mai hotărîtă împotriva ei, a spus N. S. Hrușciov.

Criza generală a capitalismului — a spus mai departe raportorul — continuă să se asculte, se adîncesc contradicțiile antagoniste care slăbesc lumea capitalistă. În epoca crizei generale a capitalismului creșterea gigantică a militarismului — această tumoare canceroasă a societății capitaliste contemporane — reprezintă o trăsătură specifică a politicii și economiei imperialiste agresive.

Ascutirea crizei generale a capitalismului se manifestă cu o deosebită forță în destrămarea sistemului colonial. Lucrurile se îndreaptă spre lichidarea totală a acestui sistem rușinos.

Vorbînd despre „doctrina Dulles-Eisenhower” N. S. Hrușciov a declarat că teoria colonialistă a „vidului” în Orientul mijlociu înseamnă de fapt atitudinea disprețuitoare a imperialiștilor față de popoarele arabe, refuzul de a recunoaște independența țărilor arabe. În prezent imperialiștii americani urzesc un complot împotriva Siriei. Ei folosesc în acest joc murdar Israelul, împing Turcia la aventură și provocări.

Imperialiștii încearcă prin orice mijloace să-și prelungească dominația în țările Asiei și Africii. Faptele istorice incontestabile arată însă că se apropie apusul dominației imperialismului în Orient.

Marea forță de atracție a exemplului Uniunii Sovietice, care a creat în Orient faruri ale socialismului — republicile sovietice înfăptuite din Asia centrală, exemplul Republicii Populare Chineză și al celorlalte țări socialiste — toate acestea însușesc popoarele Orientului în lupta lor pentru libertate și independență.

N. S. Hrușciov a subliniat din nou că la baza politicii externe a Uniunii Sovietice stă principiul coexistenței pașnice a statelor cu orînduri sociale diferite, Uniunea Sovietică promovînd în mod consecvent o politică iubitoare de pace, se străduiește să realizeze acorduri reciproce acceptabile cu țările occidentale în toate problemele legate de cea a dezarmării. Uniunea Sovietică va promova cu fermitate politica sa îndreptată spre atenuarea încordării în relațiile dintre state, spre îmbunătățirea relațiilor cu toate țările; inclusiv cu Statele Unite ale Americii. Vrem totodată să îmbunătățim relațiile dintre cele două țări ale noastre — a spus raportorul — nu pe seama intereselor altor țări.

Declaram solemn că poporul nostru nu s-a gîndit nici o dată și nu se gîndește să folosească nici pe viitor vreun mijloc de distrugere, dacă țara noastră nu va fi supusă unui atac din partea statelor imperialiste.

Am vrea — a declarat N. S. Hrușciov — să aibă loc o întâlnire la nivel „între reprezentanții țărilor capitaliste și reprezentanții țărilor socialiste pentru ca, pe baza luării în considerare a realității și pe baza înțelegerii reciproce să se cadă de acord cu privire la excluderea războiului ca metodă de rezolvare a problemelor internaționale, să se pună capăt războiului și cursei înarmărilor, să se stabilească între state relații pe baza coexistenței, să se rezolve problemele litigioase nu prin război, ci pe calea tratativilor, pe calea întrecerii pașnice în dezvoltarea economiei, culturii, în mai buna satisfacere a cerințelor omului, a nevoilor sale.

Cu toate că sîntem convinși că în urma unui nou război, dacă acesta va fi dezlanțuit de cercurile imperialiste va pieri cea orînduire care dă naștere războiului, adică orînduirea capitalistă, și va învinge orînduirea socialistă, noi, comuști, nu năzuim spre o victorie pe această cale. Noi, comuști, n-am năzuit și nu vom năzui niciodată spre atingerea țărilor noastre prin mijloace alt de groaznice; aceasta este imoral și contravine concepției noastre comuniste asupra lumii. Noi pornim de la premiza că pentru dezvoltarea socialismului nu este nevoie de război.

În încheierea raportului, N. S. Hrușciov a spus: clare și mărețe sînt perspectivele mersului nostru înainte. Partidul Comunist și poporul sovietic au privirea ațintită spre viitor, atenția lor este concentrată asupra sarcinilor grandioase ale construcției comuniste care stau în fața noastră. Partidul și poporul rezolvă aceste sarcini cu o convingere fermă și o încredere profundă în forțele lor constructive. În triumful viitor al comunismului.

(Text prescurtat)